

WAT BETEKENT AQUARIUS? Door **Paul Wink**, december 2020.

“Onderzoek alles en behoud het goede.”

Dit is een prachtig citaat, een ultieme waarheid, maar hoe moeilijk toch te realiseren.

Johannes de evangelist, de apostel die de Heer het meest lief had, sprak eens dat Jezus Christus meer ‘gezegd’ heeft dan alle boeken ter wereld aan tekst bevatten kunnen. (In zijn tijd bestonden er trouwens al enorm grote bibliotheken.)

Het ‘alles’ onderzoeken hoeft en lukt ook zeker niet in één incarnatie.

Want daar heb je incarnaties lang geduld voor nodig, maar ook volharding, interesse, inspanning, nederigheid en moed.

Dit ‘alles’ betekent echter niet louter verstandelijke hoofdkennis, maar een harmonisch samenspel van hartweten en hoofd weten.

Er zijn nu eenmaal verschillende soorten van kennis c.q. weten.

Iedere bonafide spirituele ontwikkeling start echter met het weten van het hart, het ge-weten, het ooit hebben geweten, als een pre-herinnering, zoals de heer J. van Rijckenborgh, stichter van het Lectorium Rosicrucianum, schrijft.

De alomtegenwoordige Christuskracht raakt namelijk bij een mens, die door vele incarnaties heen ervaringsvol is door voldoende loutering, eerst het hart aan waardoor het ‘oude’ (oorspronkelijke) weten, het geweten, aan gaat zetten tot geloofskracht, geloofszekerheid. Aanvankelijk is dit geloof nog wel zo klein als een mosterdzaadje, maar het heeft de potentie tot de uiteindelijke realisatie: hetgeen is de alchemische bruiloft van ziel en geest, de transfiguratie.

De Waarheid, de Christuskracht, die zo het hart – die dit dus toelaat – binnenstroomt, en de geloofskracht aanzet, dient dus in het hart een weten te worden, een geloofszekerheid als fundament. Het is de enige veilige maar ook efficiëntste aanzet tot de bouw van de hoeksteen Christi.

Zo kan het hartweten eventueel corrigerend optreden als het denken en willen tot zijsporen neigen. Denken en willen zijn namelijk buitengewoon afhankelijk van ons, zeg maar ‘lager en hoger’ voelen, **ons** waarheidsgevoel (zeg maar de eigen gekleurde invalshoek, het facet, gedeelte van De Universele Waarheid).

Op dit punt dienen wij nu geen vergissingen te maken, verkeerde denkbeelden te hebben over het nemen van ogenschijnlijke zijsporen.

Hoewel het hart middels het geweten de zogenaamde hoofdweg aangeeft, is het vanwege de vrijheid van de mens – die feitelijk beperkter is dan menigeen denkt – mogelijk om af te wijken van de hoofdweg: zoals eerder gezegd is de goddelijke bedoeling het endura, de zelfovergave in Christus, de transfiguratie. Later blijken vaak ogenschijnlijke zijwegen toch een soort hoofdweg geweest te zijn. (Zie bijv. de lezing op mijn site over ‘vele laatsten zullen de eersten zijn’.)

De heer van Rijckenborgh zei weleens dat het pad van transfiguratie, het hoofdspoor dus, drie stappen vooruit is en dan weer twee stappen terug is. Dus eigenlijk twee zijsporen kent, die weer een nieuw hoofdspoor worden! De ene mens verschilt nu eenmaal met de andere mens aangaande het fenomeen voldoende rijpheid, ervaringsvol. Want dit is toch een belangrijk gegeven: hoe ervaringsvol moet een mens voor iets, een ontwikkeling zijn?

Zo kunt u in de uitleg van de heer van Rijckenborgh lezen dat dan het hart een verbinding aan wil gaan met het hoofd. Echter het is 'te weinig' om alleen het hart voeding te geven, en niet of amper het hoofd. Alleen het hart ontwikkelen stimuleert een louter abelitische route, waarbij mystificaties op de loer liggen. Zoals: het gaat alleen om de bezinning, of de kracht in de tempel voelen, zo min mogelijk bemoeien met de wereld, of zelfs terugtrekken hieruit.

De grootmeester zei hierover in zijn lezing "wie is nu de ware Rozenkruiser" dat dit type mens dreigt te kristaliseren na twee incarnaties.

Niet-doen is nu eenmaal allesbehalve niets doen!

Wij mensen dienen **in** de wereld te zijn, maar niet **van** de wereld.

Dus werken in de wereld is onze opdracht, zoals dit ook aan de mensheid is meegegeven in de zogenaamde Paradijsvloek.

Daar staat o.a.: "In het zweet des aanschijns zult u moeten werken".

Inderdaad, werken **in** en **met** de materie, doch dit dient men dan ongehecht te doen. Dit is dus het niet **van** de wereld zijn, het ware *niet-doen*, ongehecht zijn.

Het hart dient na haar openstelling voor het licht der waarheid een harmonische verbinding aan te gaan met het hoofd. Dit verloopt dan vooral via de kleine bloedsbaan en de thymus (*het bloed is een heel bijzonder sap! R. Steiner*).

De mens zal namelijk ook in de begripssfeer de Wil van de Schepper, en het hieruit logisch voortvloeiende endura, met het hoofd, het verstand, voldoende dienen te begrijpen om bijvoorbeeld niet *in zeven sloten* gelijk te lopen.

Anders gezegd: om de verzoeken in de woestijn te doorgronden, voldoende kennis op te doen van alle weerstanden. Of zoals J. van Rijckenborgh de weerstanden noemt: tegenmachten of tegenoverwegers, of ook wel genoemd Lucifer en Ahriman. Logica stamt niet voor niets af van Logos, het Woord Gods.

Hoewel dus ons hart deze *zeven sloten*, zoals gesteld, intuïtief aanvoelt, dient het hoofd dit volkomen te gaan omvatten om de vervolgroute uit te zetten.

Deze vergelijking zou je ook kunnen maken:

Je zit midden in het land in een tempel en je hart voelt als waarheid dat je een druppel bent die naar de oceaan moet om verbinding te krijgen, er in op te gaan. Je hartweten, het geweten geeft dit zuiver aan, en de Christuskracht geeft een enorme stimulans de oceaan op te zoeken. Maar het hart weet echter totaal niet hoe je bij de oceaan moet komen, alleen maar dat je er moet komen.

Daarvoor heb je nu je hoofd, je verstand nodig. Anders blijf je onder andere ‘rondjes draaien’. Je hoofd dient de route te maken en alles hiervoor te regelen. “Het leven is slechts manoevreren”, zei de heer van Rijckenborgh ooit. (Dit is onder andere de zeven sloten omzeilen). Dat doe je met je hoofd.

Ooit zal de mens een medeschepper naast God moeten worden. Dan zal hij tevens voldoende begrip in zijn ziel van het godsplan moeten hebben. Ook daarvoor heb je incarnaties van inspanningen nodig, want niets gaat vanzelf. De mens wordt, zoals in de esoterie gesteld is, na de Verlichting, een Manas, dat betekent een Denker, met hart en hoofd in juist evenwicht.

Een mens die de Hoge Rede verstaat en leeft uit de zuivere hogere intuïtie. De Verlichting is namelijk het samengaan, de alchemische bruiloft van hart en hoofd, van het abelprincipe met het káinprincipe, dus van het gerealiseerde diepzinnig voelen en het hogere denken.

Dan is door endura astraal ons hart zo groot geworden dat dit ons hoofd omvat, aldus heeft men dan een ‘groot’ hart. Dan gaat de mens ook tevens denken met zijn hart en voelen met zijn hoofd. (Ons hart heeft volgens de wetenschap namelijk nog meer verstandscellen dan ons hoofd).

Deze mens heeft zijn aanvankelijke geloof verhoogd tot een zeer hoogstaand weten (dus het weten met hoofd en hart).

De Verlichting, als opmaat naar de Verlossing, vindt namelijk niet in het hart, maar in het hoofd plaats: in de vierde, de middelste hersenholte, waar het hypofyse-voorhoofdchakra gezeteld is (de plaats waar, zeg maar, de oosterling de stip tussen de wenkbrauwen zet).

En omdat dan deze mens in zelfovergave aan Christus staat is zijn hoofd, zijn denken ‘ondergeschikt’ geworden aan zijn hart.

Deze mens staat dan in het: “Heer, wat wilt U dat ik doen zal”.

Wij dienen een hartmens te worden met een volgzaam voldoende goed verstand. Dit is de gerealiseerde hoeksteen Christi, de volbrachte Mercuriusinwijding en de Venusinwijding (zie verderop).

Waarbij de Marsinwijding, als moeilijkste fase, de zelfovergave aan Christus is. *Astrologisch* geeft Mars eerst fysieke moed, dan na inzicht en ervaring ook morele moed, en na rijpheid, *astrosofisch*, de zelfovergave, als ultieme moed!

Ons verstand sec is louter een instrument want het heeft geen eigen bewustzijn. De vraag is dan ook naar wie het verstand ‘zijn oren laat hangen’? Is dit naar ons lagere gevoel, het sentiment, de wat profane emotie? Of is dit naar ons verlangen of onze angst? Of is het naar het hogere gevoel, de diepe emotie, of – hopelijk – de nog hogere Waarheid, de Christus?

Dit laatste kan dus alleen als de mens voldoende ‘zielenrijp’ is en het hart de waarheid in zich draagt, en dit dagelijks uitdraagt naar het denken en de wil in bevrijdende levenshouding, endura (zelfovergave, ik-versterving).

Zou alleen het hoofd koning kraaien, en het gevoel, het hart ondergeschikt zijn, dan neigt de mens een 'koude' denker te worden, soms zelfs gewetenloos.

Of het is puur 'breinpluk' zoals dokter Spock uit Startrek.

Esoterisch gesproken wordt dan dit hoofdtype mens een occultist genoemd (en de loutere hartmens wordt dan een mysticus genoemd).

Maar, laten we niet vergeten dat kennis geen doel, maar een middel is om het doel te heiligen. Net als de geestesschool of tempel geen doel op zich is, maar ook een middel is om het doel te heiligen. (De tegenmachten hebben ervan gemaakt dat het doel de middelen moet heiligen, precies de onheilige route!).

Volgens de heer van Rijckenborgh is de ware rozenkruiser een káinmens, een initiatieve doener, en is het niet de zuivere abelmens, de mystieke tempelmens.

Want de enige magie is namelijk doen, handelen. (Initiatief komt van initiatie).

Er is werkelijk niets magischer aan een mens die doet wat hij zegt.

Deze káinmens is als een Faust die zijn eigen hartewaarheid volgt en, omdat hij nog niet heilig is, daardoor een spoor van karma trekt, waarvan hij weet dat God hem dit pardonneert met gepaste karma-oefeningen in de volgende incarnatie.

Daar zit hij niet mee. Hij weet dat God de mens alleen karmisch afrekent op zijn intenties, niet wat hij er uiteindelijk van heeft kunnen maken. Dit is namelijk mede afhankelijk van het karma van anderen. Ook leeft deze mens niet uit schuld en boete, maar uit de waarheid. Want hij weet: de waarheid maakt vrij.

Wat heeft dit voorgaande nu te doen met Aquarius?...Werkelijk alles!

Aquarius/Waterman is de 'verbeelding' van Christus, zoals Steenbok dat van God de Vader is. Hoewel het Aquariustijdperk volgens de meeste astrologen pas begint vanaf 2493 na Chr., is de werking van Waterman in de wereld reeds sterk geactiveerd door de ontdekking van haar heersende planeet Uranus in 1781.

De belangrijkste drie kenmerken van Waterman/Uranus zijn, zoals Rudolf Steiner dit verwoord: De sociale driegeleding. Dit is, ten eerste: vrijheid van meningsuiting (= cultureel), ten tweede: een gelijke rechtspositie voor iedereen (= politiek), en ten derde: een broederschapelijke verdeling van de levensmiddelen (= economisch, waaronder het sociale stelsel en ons inkomen). Vandaar dat acht jaar na de ontdekking van Uranus de Franse revolutie begon onder haar drie beginselen, hoewel nog karikaturaal.

En tevens kan je zien dat deze principes steeds meer geïmplementeerd werden in vooral de 'westerse' landen (de westerse wereld had namelijk vanaf 1413 de spirituele fakkelstok overgenomen van de Grieks-Romeinse tijd, met als nieuwe opdracht aan de mens om de nieuwe ziel, de bewustzijnsziel, te ontwikkelen). Hiervoor ontstonden daarom, toen de tijd er rijp voor was, de 'westerse' geestesscholen. En is vanaf die tijd Christiaan Rozenkruis het voorbeeld, het geestelijke prototype geworden voor de leerling op het pad van bevrijding.

De fysieke ontdekking van een planeet laat vanaf dat moment sterk zijn kracht, zijn kenmerken, in de wereld gelden. Kijk bijvoorbeeld naar de ontdekking van Pluto in 1930, de planeet van macht en magie, die in 1933 er voor zorgde dat zijn uitstromende magie door Hitler zwarte magie werd en de mens in plaats van macht over zichzelf, de overmacht en onmacht van het Derde Rijk ervoer. De Christuskracht, die volgens Rudolf Steiner na 1933 in Europa zich krachtiger zou gaan openbaren, werd zodoende hierdoor op afstand gehouden. Pas na de oorlog heeft de heer van Rijckenborgh kans gezien om deze negatieve plutonische kracht om te buigen in witte gnostieke magie door het realiseren van het zevenvoudige tempelveld in Renova (de hoofdtempel van het Lectorium Rosicrucianum), waardoor de mens weer de mogelijkheid heeft gekregen om de etherische Christus te kunnen schouwen, te ervaren, zoals Paulus dit beleefde op zijn weg naar Damascus. De mens moet een vrij mens worden, zoals de bijbel zegt, en dit doet Pluto astrosofisch. Zij is dan de transfiguratie waardoor de mens weer macht over zichzelf heeft en medeschepper naast God is geworden.

Astrosofie is de geestkracht achter de kosmische verschijningsvormen die werkzaam is naar de ziel- en geestontwikkeling. *Astrologisch* werkt dit vooral materieel en psychologisch uit (naar de lagere ziel). *Astrosofisch* gezien zijn de planeten Uranus, Neptunus en Pluto de drie mysterieplaneten, die dan geestelijk uitwerken. Hun fysieke ontdekking begon met Neptunus in 1613 door Galilei. Wij kunnen zien dat toen, conform de sluier-vormende mystificerende planeet Neptunus, precies de *Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis* uitkwam. Een buitengewoon gesluierd, doch waarlijk verhaal van de transfiguratie van Christiaan Rozenkruis. Zo gekozen omdat deze boekvorm gezien de toenmalige tijd met de inquisitie niet anders dan op deze manier mogelijk was. (Het hoort trouwens bij de aard van Neptunus dat hij later pas officieel in 1846 ontdekt is).

Het is ook niet voor niets dat de laatste Baktun van 400 jaar van de Maja's, die in 1612 net voor de ontdekking van Neptunus in 1613 aanving, de naam kreeg 'de transformatie van de materie', hetgeen alleen de mysterieplaneten kunnen bewerkstelligen. Inderdaad waren de tijdsperiodes na 1600 pas echt geschikt voor de ontwikkeling van de nieuwe bewustzijnsziel, en moesten de mysterieplaneten daarom toen ontdekt worden die bij deze ontwikkeling past.

Neptunus hoort bij het huidige Vissentijdperk waarin de mens de spiritualiteit in de sfeer van het zuivere geloof dient te ontwikkelen. En het liefde-element van Venus, ofwel liefde voor je medemens – door de tweede heersende planeet van Vissen, te weten Jupiter – dan dient te verhogen naar het altruïsme, ofwel liefde op mensenmaat voor iedereen die je naaste is. (Dit is de basis van de sociologie) De 'gewone' kerken en humanitaire stromingen vallen vooral onder de voornamelijk astrologische krachten van Vissen, Neptunus en Jupiter.

Onder Vissen valt bij uitstek de uitdrukking van Christus: “Alles wat u voor een ander (een mindere) gedaan heeft, heeft u voor Mij gedaan”.

De grootmeester van het rozenkruis heeft vaak gewaarschuwd voor humanisme in het kader van het goed-willen-doen. Waarom? Omdat onze kosmos een dualiteit is waar goed en kwaad elkaar in evenwicht houden. Zou iemand bewust goed doen, dan ‘dwingt’ hij feitelijk een ander om kwaad te doen. Daarom de raad om nooit goed, en nooit kwaad te doen, maar te handelen naar je waarheid, zoals Faust. Dan zijn je handelingen niet goed en niet kwaad, en draag je alleen zelf de verantwoording voor je handelingen zonder anderen op te zadelen met de duale tegenpool omdat altijd naar evenwicht gestreefd wordt. Alles in de Dialectiek is een medaille met 2 kanten. Zoals Christus ooit zei: “Niemand is goed die geboren is uit een vrouw, alleen God is (Al)goed.”

Omdat door de voorafschaduwing van het aankomende Watermantijdperk – en mede door de ontdekking van Uranus – de kracht van Waterman nu steeds sterker wordt, is dit dus, zoals hiervoor gesteld is, vooral te merken in de westerse volkeren met hun spirituele opdrachten (vooral Nederland!). Vandaar dat de opdracht tot een geestesschool stichten, zoals het Lectorium Rosicrucianum en de Antroposofie e.a., aanvankelijk zelfs bijna gelijktijdig in het westen direct na 1879* opgepakt werd. Vooral in Duitsland en Nederland. (*1879 begint de Michaelregeerperiode, Hij beheert de kosmische intelligentie) Geestesscholen vallen voornamelijk onder Waterman omdat onder Waterman de liefde verder, hoger ontwikkeld dient te worden dan onder Vissen: zeg maar naar de Christusliefde. Hoe dan ook blijft er vanuit iedere bonafide esoterische- of geestesschool een specifieke invalshoek bestaan. Zo is de invalshoek vanuit de antroposofie kaïnitisch en loopt enigszins van hoofd naar hart. Het Lectorium Rosicrucianum is sterker abelitisch en loopt meer van hart naar hoofd. Het is louter een invalshoek. Beide scholen zijn van origine Christocentrisch. Ooit dienen (eigenlijk net als bij de mens hoofd en hart) de kaïnscholen samen te gaan met de abelscholen. Dit is de werkelijke kruisbestuivende eenwording. De Vissensliefde op mensenmaat dient daarom onder Waterman weer verhoogd te worden, en wel naar de liefde voor de hogere (nieuwe) ziel, die vooral gebaat is bij de/zijn ontwikkeling van het bewust-zijn voor de (lots)bestemming van je medemens. In het bijzonder de mens die je naaste is, want de overige mensen vallen voorlopig nog in de periferie (onder Vissen), want wij beginnen pas. Zo kan onder Vissen volstaan worden met liefde schenken op mensenmaat, dit is wat een mens nodig heeft aan voedsel, kleding, onderdak, scholing e.a., maar onder Waterman komt daar nog bovenop de diepe interesse in je medemens naar diens (lots)bestemming. Dan rijzen onder andere de volgende vragen: Waarom heeft de ziel van mijn naaste, waar ik veel contact mee heb, de behoefte om nu (net als ik) geboren te worden? Wat wil zijn ziel in deze incarnatie ervaren? Wat heeft zijn ziel nodig?

U begrijpt dat het een enorme interesse en inspanning vereist om je naaste voldoende te begrijpen zodat je bijvoorbeeld zijn blinde vlekken organisch kan spiegelen, en zonder de indruk te wekken hem als studieobject te zien. Ergo, je naaste spiegelen dient zo subtiel te gebeuren zodat hij denkt dat hij er zelf op gekomen is! Dit is enorm moeilijk, maar het is een zeer belangrijke opdracht onder Waterman. Het vereist daarom een diepe interesse in je medemens. Onder Waterman valt bij uitstek de – vrij vertaalde – uitdrukking van Christus: “Alles wat u van een ander begrepen heeft, heeft u van Mij begrepen”. Christus wil namelijk begrepen worden! Er is één Waarheid, echter zij heeft $7 \times 12 = 84$ facetten die wij over vele incarnaties weer tot ‘één’ dienen te maken. Zie nu absoluut de waarheid, het belang van de ontwikkeling en het evenwicht van zowel hart als hoofd, de latere hoge Rede. “Hebt uw naaste lief gelijk uzelve” krijgt vooral hierdoor ineens een andere belangrijke betekenis erbij!

De moeilijkste stap in het leerlingschap is eigenlijk de zelfovergave aan Christus. Dit moeten wij eerst incarnaties voorbereiden door voldoende kennis op te doen van de bevrijdende leer (= het redelijke), en vervolgens astrofisch te verhogen in zelfkennis en kennis des heils in/naar de *Mercuriusinwijding*, zodat de mens dan met eerstehands hogere kennis het Godsplan begrijpt. En tegelijkertijd het gevoel van Venus (= het zedelijke) astrofisch te verhogen naar het heilbegeren, het ‘heel’ of heilig willen worden: de *Venusinwijding*, dit is als het ontmoeten van de Goddelijke Liefde die alle verstand te boven gaat; zodat dan nu de moeilijkste stap gerealiseerd kan worden: de *Marsinwijding*, van fysieke moed opklimmen naar morele moed, en dan astrofisch te verhogen tot de zwaarste en grootste moed, de zelfovergave aan Christus. Nu zijn Hoofd, Hart en Handen in evenwicht en in werkelijke Christelijke mensendienst. De ‘nieuwe’ ziel, de geestziel, heeft de leiding over het ik gekregen en gaat vanaf nu alleen De Waarheid, God dienen. Dit is uiteindelijk de grote opdracht onder Waterman respectievelijk Christus. Daarom zullen wij in het Watermantijdperk gereed gevonden moeten worden om onze taak naar wereld en mensheid op de juiste wijze te kunnen uitoefenen. Reiniging c.q. herstel van onze microkosmos in de bevrijdende Christuskracht staat primair. Dan kunnen en zullen wij de juiste karmavrije handelingen voltrekken naar onze medemens. Dan *dienen* wij in en uit de bevrijdende Waarheid de mensheid in haar verlossingsgang, haar opgang naar het Licht.

De grootmeesters verklaren dat je eigen zielenontwikkeling vooral gaat over wat je voor een ander betekenen kan. Dit wordt ook wel zo genoemd dat de beste en veiligste weg naar God is om in ware mensendienst te staan. Zo kan je ook symbolisch zeggen dat onder Waterman je eigen Ik niet in jezelf maar in je medemens zit. U begrijpt nu dat dit een zeer complexe en edele opdracht is! **Het ‘werk uzelfs zaligheid’ heeft dus alles te maken met de opdracht van Waterman, Christus: “Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven”.**